

עידן המיפלצות

מי שחשב שהקולנוע של ימינו אינו עוד תעשיית חלומות, וכל מעייניו הם במציאות שבה אנו חיים ובלקחים שצריך להפיק ממנה, טעה טעות גסה. מבלי להתייחס אפילו לצדדים המפוקפקים שיש בסרטים רבים, כשהם עוסקים במציאות של ממש, הרי כמות הסרטים הבורחים מן היום אל עולם של אגדות, איי-שם בעבר או בעתיד, בחלל החיצון או במי תולוגיה היוונית, גדל הולך. מיפלצות ששרצו פעם על פני הארץ קמות לתחייה מול המצלמות, לידן מיפלצות שטרם

ג'יימס ארל ג'ונס כתקופה דום כמו ג'ים ג'ונס

נולדה, או שמה לא ייולדו לעולם, חוץ מאשר במחם הפורה של מאיירים משול-הבים. העיקר הוא להמציא דברים שלא היו ולא נבראו מעולם. מסביר רון קוב, האיש שעיצב את המראה של סרט חדש בשם קונן הברברי.

המיתולוגיה האמריקאית. קונן הברברי הוא אחד מסידרה של סרטים חדשים, העומדים להגיע גם לישראל, שהפקתם זכתה לעידוד אחרי שמילחמת הכוכבים מצד אחד ואסקאליבר מצד שני, הראו שיש פוטנציאל מסחרי לא מבוטל לסוג זה של בידור אסקפיסטי. אם יש משמעות נוספת, מאחרי ההרפתקאות הדמיוניות שבסרט, זו תוספת-הינם שאינה חשובה מנקודת המבט של התיישנה. העיקר הוא סרטים כאלה יראו עשירים בהרפתקות ומנתקים מן העולם שבו אנו חיים, לא פחות מהסדרות ה-מציוריות של הימים הטובים, ושהדמויות יהיו לא פחות מופלאות מן הגיבורים שאיכסלו את עולמו של הומרוס ונאבקו באליהאולימפוס. ובעצם, אין הבדל גדול בין הסדרות המצויירות, שהן למעשה ה-מיתולוגיה של האומה האמריקאית, ובין אגדות יוון העתיקה, שהיו ערש התרבות האירופית.

קונן הברברי הוא דוגמה טובה לשילוב כזה. הדמות עצמה נולדה אמנם בסידרה מצויירת איי-שם בשנות ה-30, פרי המצאתו הפורה של מאייר בשם רוברט הווארד, שהתאבד בגיל 30. קונן עצמו, גיבור הרפתקותיו המופלאות בעולם קדום לפני 12 אלף שנה, הוכיח שכוח החיות שלו גדול מזה של אביר מולידו. אמנם במשך תקופה מסויימת הוא נפל קורבן להזנחה ולשיכחה, אולם דמותו חזרה בהדרגה לאופנה, ויש היום המוני ספרי-כיס באמריקה, שנכתבו על-ידי ממשכי רוחו של הווארד, המספרים על המשך מעלליו. עוד יותר מזה, מעריציו האמרי

ארנולד שווארצנגר כקונן הברברי מגנה את החרב נטיה ברורה לפאשיזם ולשוביניזם גברי

קופולה, לוקאס, שפילברג ושות', גאון בזכות עצמו, המוכר בעיקר ככותב תסריט-טים (כל הנזכרים מעלה מודים שהוא התסריטאי הטוב מביניהם) והחשוד ב-נטיה ברורה לפאשיזם ולשוביניזם גברי, נטיה שהוא אוהב להזין בכל מיני אימי-רוח-כנף ובהתנהגות הולמה — כמו רכיבה על אופנוע ענק בביגדי עור שחורים, בנוסח „מלאכי הגהינום“ (חברו למסעות אלה, בזמן האחרון, הוא כוכב קונן, ראנולד שווארצנגר).

חיסול הטרורף. אם מישוהו רוצה להגדיר את הסיגנון החזותי של קונן (כתערובת של אפוקליפסה עכשווי (סרט) שכתב מיליוס) ושל קורוסאוה, הבימאי יסכים ללא היסוס. אכן, המסע האלים לתוך גיהנום מסורף המגיע לשיא בחיי סול מקור הטרורף, אינו שונה מהותית, בין אם הוא מתרחש בווייטנאם או בעולם הקדום. ואשר לקורוסאוה, הנערץ על מיליוס, הוא הישרה על הסרט לא רק את טכניקות הלחימה הסמוראיות, אלא אפילו את דרכי התאורה והתכסיסים ליצירה אשליה דינמית בתנועה. פרשים הדהרים בתוך יער, כאשר הם חותכים

פחתו והוא אישית ערף את ראש אמו. בדרוכו מוצא קונן חרב עתיקה, מתחבר לסובוטאי ולוואלריה היפה, שודד יחד עימם אוצרות, ומגיע למטרתו אחרי מסעות מסרי-שיער.

הרבה דם. כל זה, בקיצור, הוא הנרעין שדלה התסריטאי-בימאי ג'ון מיל-יוס מכל מיני מקורות „קונניים“ שונים, כדי לבנות עליו את עלילת הסרט. הצוות הענק שעבד על ההפקה (היא עלתה כ-20 מיליון דולר, ועוד כ-10 מיליון הושקעו בפירסום) וראה את כל מה שצילם מיליוס, טען לאחר מכן שבשום סרט אחר עוד לא נשפך כליכך הרבה דם (גם אמיתי, שנקנה מבתי-מטבחיים, וגם נוזל דמוי-דם) ולא היה ריכוז גדול כליכך של אלימות ברוטאלית. לא הכל נכנס לסרט. בימים טרופים אלה, כאשר הכל מתחרים באלימות מכל מיני סוגים, קשה לערוך השוואות. אבל אין ספק שקונן הברברי הוא בהחלט סרט „גברי“ מאד, אם להשתמש בהגדרות מיקצועיות של הקולנוע. וזה בדיוק מה שאפשר היה לצפות מג'ון מיליוס, ידידו וחברו לספסל הלימודים של גאוני הדור החדש —

סאנדהז ברגמן כוואלריה נכוונה ונפגעה

תיים יכולים לצייר מפות מדוייקות, המר-אות את המסלולים שבהם הוא נע, לתת פרטים מדוייקים על התקופה הברברית, יאנית שבה הוא חי (היא אינה רשומה בשום אנציקלופדיה) ולצטט בלי קושי את כל ידידיו ושונאיו במהלך המסעות הרבים שערך.

קונן, בן השבט הסימרי, נחפץ על-ידי פרשי בגואניר, הפושטים על הכפר הורר-גים את כל תושביו, לבד מן הילדים. הוא גדל בעבודות, כשהוא דוחף מדי יום את גלגל העיניים, עד שהוא הופך בעל שרירים ענקיים, ואו הוא מושלך על-ידי שוביו אל בור הלחימה, שם הוא הופך ללודר המחסל בזה אחר זה את כל יריביו. יום אחד הוא נמלט אל הוופש, ויוצא לחפש את הכוהן הגדול של סט, כח שסימלה הם שני נחשים משתחלים זה בתוך זה, כוהן זה, תולסה דום הוא שהנהיג את הפרשים שהרגו את מישי-

איש האפקטים ריי האריהאוזן עם יצירותיו ב„התנגשות הטיטאנים“ שיחזור נוסח הוליווד